

SŁOWO BISKUPA GLIWICKIEGO
NA III NIEDZIELĘ ADWENTU ROKU 2000
"Z RADOSNĄ NOWINĄ - EWANGELIĄ W NOWE TYSIĄCLECIE"

Umiłowani Diecezjanie!

Przed świętowaniem tajemnicy Bożego Narodzenia i kończącym się Rokiem Jubileuszowym 2000, św. Paweł kieruje do nas życzenia: "Radujcie się zawsze w Panu". Cały miniony rok był tym jubilarne - radowaniem się i wyśpiewywaniem Te Deum Bogu za to, że z miłości do nas, Syn Boży zamieszkał między nami.

I. Jubileuszowe dziękczynienie Kościoła Gliwickiego

1. W realizowaniu celów Wielkiego Jubileuszu drogowskazem dla nas były słowa Ojca Świętego: "Otwórzcie drzwi Chrystusowi". Bogaty był program duszpasterski Roku Jubileuszowego. Jubileuszowe Kalendarium to nie tylko uroczyste celebracje, lecz także Misje czy rekolekcje ewangelizacyjne, które prowadziły niezliczone rzesze na drogę nawrócenia i pojednania się z Bogiem oraz ożywienia wiary w Jezusa Chrystusa. Cały niemal rok to pielgrzymowanie poszczególnych parafii i dekanatów do kościołów jubileuszowych z katedrą gliwicką włącznie. Radośnie podejmowano pielgrzymowanie do sanktuariów krajowych i diecezjalnych a także do grobów Apostołów w Rzymie oraz do Ziemi Świętej. Jubileuszowe pielgrzymki różnych stanów, stowarzyszeń i ruchów katolickich, połączone z dniami skupienia jeszcze bardziej złączyły wspólnotę naszego Kościoła gliwickiego.

2. Zintegrowanie wokół Wielkiego Jubileuszu dało się również zauważyć w podejmowanych przez organizacje społeczne, charytatywne a także władze samorządowe miast, gmin i wiosek inicjatywach. Wiele imprez kulturalnych, sympozja naukowe, wystawy, całe bloki wykładów popularno-naukowych pogłębiło świadomość eklezjalną naszych wiernych. Radosne zobowiązania i czyny jubileuszowe najlepiej są znane Bogu a także i wam. Godzi się również wspomnieć, że z okazji Wielkiego Jubileuszu poświęciliśmy w naszej diecezji siedem nowych kościołów; to owoc błogosławieństwa Bożego oraz pracy wielu kapłanów i wiernych. Cały Rok Wielkiego Jubileuszu miał nas jeszcze bardziej zbliżyć do Jezusa Chrystusa

i Jego Ewangelii.

II. Potrzeba dalszej i nowej ewangelizacji

1. W uroczystości Objawienia Pańskiego (6 stycznia) Ojciec Święty dokona uroczystego zakończenia Wielkiego Jubileuszu Roku 2000. Obrzęd zakończenia w diecezjach będzie miał miejsce tylko w katedrach, w wigilię uroczystości Objawienia Pańskiego. W naszej diecezji 5 stycznia o godz. 17.00 wyruszy procesja z najstarszego kościoła gliwickiego - Wszystkich Świętych do katedry na uroczystą Eucharystię z udziałem kapłanów - delegatów całej diecezji. Na tę uroczystość zapraszamy również delegacje wiernych zwłaszcza z pobliskich parafii.

Drodzy Bracia i Siostry!

2. Świątowanie Jubileuszu Narodzenia Jezusa Chrystusa nie było celem samym w sobie. Ten rok miał nas przygotować do sprostania zadaniom, jakie przyniesie XXI wiek, a to oznacza głoszenie Chrystusa i Jego Ewangelii w nowych warunkach życia społecznego, parafialnego, szkolnego, rodzinnego. To oznacza uobecnianie Radosnej Nowiny przez Kościół w mocy Ducha Świętego, a więc i przez każdego z nas. To oznacza ukazywanie rzeczywistego obrazu Chrystusa, jaki wynika z Ewangelii, obrazu Chrystusa nie okrojonego, nie uszczuplonego lub przedstawianego fragmentarycznie jak czynią to pojawiające się różne sekty. Tę prawdę o Chrystusie przypomniała nam, na zakończenie Wielkiego Jubileuszu, Deklaracja Kongregacji Nauki Wiary "Dominus Iesus", która jest niczym innym jak wielkim wyznaniem wiary w Jezusa Chrystusa.

3. Za św. Pawłem, każdy z nas powinien powtarzać "Biada mi gdybym nie głosił Ewangelii" (I Kor 9, 16). Aby sprostać temu zadaniu w dniach i latach nowego tysiąclecia, trzeba mieć wzrok skierowany na Radosną Nowinę, trzeba z Ewangelii wciąż czerpać i nią żyć.

W niedzielę Palmową młodzież w czasie swego spotkania w katedrze otrzymała jubileuszowe ewangeliarze, które zaniósła do swoich kościołów parafialnych. Umieszczano je - intronizowano na bardzo widocznym miejscu.

4. Dom, rodzina chrześcijańska to Kościół Domowy. Pomocą w kształtowaniu

Domowego Kościoła jest właściwe miejsce dla Pisma św. By zaznaczyć znaczenie Pisma św. w naszych domach, przeprowadzona zostanie intronizacja księgi Ewangelii. Intronizacji posiadanej przez was Pisma św. będą dokonywali, także w czasie kolędy, kapłani, którzy dysponując specjalnym wydaniem księgi Ewangelii św. Łukasza pozostawią w rodzinach, tam gdzie będzie taka potrzeba, jeden jej egzemplarz.

Bóg jest obecny w swoim słowie. Prorok Sofoniasz zwracał się dzisiaj do nas: "Nie bój się... Pan, twój Bóg jest pośród ciebie, Mocarz, który daje zbawienie". Bóg jest i chce być obecny w waszym domu w swoim Słowie - Radosnej Nowinie - Ewangelii, zachęcając do głoszenia przez rodzinę i w rodzinie prawdy zawartej w refrenie psalmu responsoryjnego: "Głośmy z weselem, Bóg jest między nami". Ale czy na głoszeniu tej prawdy w naszej rodzinie, tu między nami, możemy poprzestać?

III. Dzielenie się Radosną Nowiną - Ewangelią

1. Przed miesiącem byłem z wizytą duszpasterską u naszych misjonarzy w Togo, w Afryce. Duszpasterzują wśród ludu ubogiego, mieszkającego w buszu, w lepiankach, a jednak otwartego na Dobrą Nowinę. Tam lepiej zrozumiałem słowa Chrystusa: "Duch Pański spoczywa na Mnie, ponieważ Mnie namaścił i posłał Mnie, aby ubogim głosił dobrą nowinę" (Łk 4, 18). Jeden z naszych kapłanów dojeżdża do 30 wiosek, do których dociera ścieżkami przez busz, nawet 50 km, by głosić Ewangelię.

Grupy etniczne mają swój język (jest w Togo około 40 języków). Kapłan ma 36 katechistów, znających oprócz urzędowego języka francuskiego język danej grupy etnicznej. Bez tłumacza - katechisty przekaz Ewangelii jest prawie niemożliwy. Temu katechiście, wolontariuszowi trzeba dać Pismo św., katechizm, pomoce katechetyczne, rower a przede wszystkim trzeba go wykształcić, trzeba wciąż podnosić jego kwalifikacje, zapewnić mu utrzymanie w ośrodku kształceniowym. Katechiści są tam bowiem podstawą ewangelizacji.

2. Namaszczeni Duchem Świętym w czasie bierzmowania, jesteście również posłani aby nieść pomoc tymże katechistom. Taką propozycję złożyłem biskupowi

w Sokode, który przed laty był w naszej diecezji i bierzmował młodzież w Pyskowicach. Małą ofiarą możemy dla nich uczynić bardzo wiele.

W środę popielcową przed naszymi kościołami upoważnione przez proboszcza osoby będą zbierały do puszek ofiary na ten cel. Będzie to odpowiedź na słowa Ojca Świętego, skierowane do nas w Rzymie w czasie narodowej pielgrzymki: "Wielkie jest bogactwo duchowe i wielkie są możliwości Kościoła w Polsce. Trzeba z tego skarbcza zaczerpnąć, aby skutecznie wspomóc bratnie Kościoły w Afryce...".

3. W dzisiejszą niedzielę Radości przemawiał do nas św. Jan Chrzciciel i wołał: "Kto ma dwie suknie, niech jedną da temu, który nie ma". Dzielmy się złotówką i wspomagajmy naszych braci katechistów w Togo, by ci mogli głosić "ubogim Dobrą Nowinę". Tym materialnym ofiarom niech towarzyszy modlitwa Domowego Kościoła zanoszona w intencji tamtejszych sióstr i braci, katechistów i naszych misjonarzy.

Drodzy Diecezjanie!

Niech Wasze "radowanie się w Panu" z przeżytego Wielkiego Jubileuszu dozna wzmocnienia w radosnym przeżywaniu tajemnicy świąt Bożego Narodzenia i niech pobudzi do niesienia pomocy w przekazie radosnej nowiny naszym siostrom i braciom na ziemi afrykańskiej - w Togo.

Niech wam Bóg błogosławi na radość życia z Chrystusem w naszym tysiącleciu.

Wasz Biskup

Gliwice, dnia 4 grudnia 2000 r.